

[Hagen Hagensen]

omgang, hvis man skulle sælge huset, for grundværdien er stadig væk mindre end de 50 pct. af ejendomsværdien.

Men ovre på den anden side af gaden er der et parcelhus, og dér skal vi også bruge byggeretsværdien. Det er et lidt ældre hus, og den forskelsværdi, vi kan få frem dér, kan ikke komme så højt op, at man med rimelighed kan bedømme ejendommens værdi, som vi jo til syvende og sidst skal gøre, i handel og vandel som værende ud fra normalt det, den skulle være; den må gå nedad, og ergo bliver grundværdien mere end de 50 pct. Jeg er altså med til i vurderingsrådet at sende de pågældende folk, der skal afstå deres ejendom, ud i en beskatning, som de ikke har været undergivet før.

Det synes jeg ikke om, fordi det er teoretiske principper, der skal lægges til grund, hvor jeg mener, vi skal have metodefrihed fuldt ud. Der er ikke spor tvivl om, at man med byggeretsprincippet har søgt at trække ned over hovedet på vurderingsrådene et princip, som det vil være meget svært at klare sig med.

Dertil kommer yderligere, at når der foreligger grunde, som er så formasteligt store, at der kan være to grunde på dem og de kunne udstykkes, så skal vi regne med to byggeretter, og det er faktisk ikke særlig godt. Der er nogle taleksempler, der viser, hvor galt det er.

Jeg forstår derfor ikke, at skatteministeren afviser at ville drøfte disse forhold. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi får dem drøftet. Lad det være kaldt for en løftet pegfinger, men det er også et velment råd til ministeren og dem, der følger ham, om, at vi ikke kører ind i noget, der er splintrende hamrende galt.

Nu er der ymtet noget om, at man for grunde, hvorpå der er opført almenyttige boliger som tæt og lav bebyggelse til at udleje, skulle finde frem til en anden vurdering af grunden. Hvordan skal man gøre det? Der står i lovens § 13, at man ved grundværdien forstår værdien af grunden med grundforbedringer i ubebygget stand under hensyn til beskaffenhed og beliggenhed og til en økonomisk henseende god anvendelse. I vejledningen står der udtrykkelig, at man skal bortse fra alt det andet. Vi skal vurdere grunden, som om der ikke var bygget noget på den. Hvad kommer det os ved, om der er

bygget den ene eller den anden form for huse på den, om den ligger bar hen, om der er den ene eller den anden art af udnyttelse, eller hvad den gør? Det er værdien af grunden som ubebygget. Så spørger jeg ministeren, hvordan han vil klare det. Det har vi heller ikke fået klaret her i dag, men det er da også en af de ting, vi skal have klaret.

Jeg synes, det hermed er vist, at der er grund til, at vi har fremsat beslutningsforslaget. Jeg har påpeget, at det mange steder vil komme til at gå skævt, fordi man ved at vurdere ejendommen, som den skal, til syvende og sidst som værdien i handel og vandel, som loven siger, ikke vil kunne komme op på en værdi, der indeholder tilstrækkelig rest til forskelsværdien, altså det, den er bebygget med. Grundværdien skal jo fastsættes efter det princip, der gælder, for ellers går det også skævt på det område; så er vi ude i noget, der er galt, og dermed forrykker man faktisk forholdet mellem grundværdi og ejendomsværdi på en helt urimelig måde. Jeg håber på, at vi endnu i den 11. time kan nå at få lavet dette om, således at der dog kommer noget rimeligt ud af den vurdering, der forestår.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne lige slå fast over for hr. Hagen Hagensen, at byggeretsprincippet er et teknisk hjælpemiddel på baggrund af den beslutning, der er taget med henblik på at få foretaget en maskinel vurdering, et maskinelt udtræk, som skal forelægges for vurderingsmyndighederne. Metodefriheden er der i og for sig stadig væk, fordi vurderingsmyndighederne kan tilsidesætte den maskinelle vurdering og sige: den duer ikke; den rammer ikke det rigtige resultat, og derfor anvender vi, var det sund fornuft eller noget i den retning, hr. Hagen Hagensen talte om.

Jeg synes, det er vigtigt at få dette præciseret, for af og til kunne man godt få indtryk af, at der råder den opfattelse, at der i byggeretsprincippet er indlagt en eller anden politisk vurdering. Mig bekendt er det et enigt ligningsråd, med den brede politiske sammensætning dette råd har – nej, undskyld, jeg kan se, hr. Hagen Hagensen bryner lidt; det er vist også rigtigt, at hr. Hagen Hagensen's partifælle i ligningsrådet ikke var rigtig enig i det. Men ellers var der på trods af for-